

**Zápisnica z 23. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa konalo
1. decembra 2014 v Bratislave**

Prítomní:

- 1) JUDr. Jana Bajánková, predsedníčka Súdnej rady Slovenskej republiky
- 2) JUDr. Elena Berthotyová, PhD.
- 3) JUDr. Igor Burger – dostavil sa po začatí rokovania
- 4) JUDr. Dana Bystrianská – ospravedlnená
- 5) Mgr. Dušan Čimo
- 6) JUDr. Rudolf Čirč
- 7) Doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD.
- 8) JUDr. Eva Fulcová
- 9) JUDr. Ján Havlát
- 10) Prof. JUDr. Ján Klučka, CSc.
- 11) JUDr. Jozef Maruščák
- 12) JUDr. Ľuboš Sádovský - ospravedlnený
- 13) JUDr. Ján Slovinský
- 14) JUDr. Peter Straka
- 15) JUDr. Alena Šišková
- 16) JUDr. Ján Vanko
- 17) JUDr. Imrich Volkai
- 18) Doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc.

Ing. Anna Žatková – vedúca Kancelárie Súdnej rady Slovenskej republiky

23. rokovanie Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej aj "súdna rada") otvorila a viedla predsedníčka súdnej rady a zároveň skonštatovala, že súdna rada je uznášaniaschopná.

Návrh programu zasadnutia bol členom súdnej rady predložený v písomnej podobe:

1. Prerokovanie návrhu programu
2. Voľby kandidátov na post sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva za Slovenskú republiku (SR 182/2014)

Predsedníčka súdnej rady uviedla, že ako overovateľ nasleduje JUDr. Jozef Maruščák a zapisovateľkou je Bc. Lucia Hučková.

1. Prerokovanie návrhu programu

Hlasovanie o programe:

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 1
Neprítomní: 2

Uznesenie č. 361

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje program 23. zasadnutia:

2. Voľby kandidátov na post sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva za Slovenskú republiku (SR 182/2014)

Predsedníčka súdnej rady navrhla schváliť mandátovú komisiu, ktorá posúdi návrhy kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva v zložení: doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc., JUDr. Igor Burger a JUDr. Rudolf Čirč.

Hlasovanie: doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc.

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 2

Hlasovanie: JUDr. Igor Burger

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 2

Hlasovanie: JUDr. Rudolf Čirč

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 1

Neprítomní: 2

Uznesenie č. 362

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje mandátovú komisiu, ktorá posúdi návrhy kandidátov na sudcu Súdneho dvora Európskej únie v zložení: doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc., JUDr. Igor Burger a JUDr. Rudolf Čirč.

Keďže 23. zasadnutie je zasadnutím volebným, predsedníčka súdnej rady navrhla schváliť volebnú komisiu pre hlasovanie počas zasadnutia súdnej rady v zložení: doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD.

Hlasovanie: doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD.

Za: 15

Proti: 0

Zdržali sa: 1
Neprítomní: 2

Hlasovanie: JUDr. Alena Šišková
Za: 15
Proti: 0
Zdržali sa: 1
Neprítomní: 2

Hlasovanie: JUDr. Elena Berthotyová, PhD.
Za: 15
Proti: 0
Zdržali sa: 1
Neprítomní: 2

Uznesenie č. 363

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje volebnú komisiu pre hlasovanie počas rokovania Súdnej rady Slovenskej republiky v zložení: doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD., JUDr. Alena Šišková a JUDr. Elena Berthotyová, PhD.

2. Voľby kandidátov na post sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva za Slovenskú republiku (SR 182/2014)

Predsedníčka súdnej rady uviedla, že voľby kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva boli vyhlásené 8. októbra 2014 a deň a čas konania volieb bol určený na 1. decembra 2014 od 10:00 hod. Lehota na predkladanie kandidátov bola stanovená do 7. novembra 2014.

Z oprávnených subjektov návrh kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva predložili:

Kandidát: JUDr. Juraj Babjak

Navrhovatelia: Združenie sudcov Za otvorenú justíciu a
JUDr. Rudolf Čirč, člen Súdnej rady Slovenskej republiky

Kandidátka: Mgr. Zuzana Dlugošová

Navrhovateľ: Doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD., člen Súdnej rady Slovenskej republiky

Kandidát: JUDr. Ladislav Duditš

Navrhovatelia: JUDr. Imrich Volkai, JUDr. Jozef Maruščák, JUDr. Ján Slovinský

Kandidát: doc. JUDr. Peter Kresák, CSc.

Navrhovateľ: JUDr. Elena Berthotyová, PhD., členka Súdnej rady Slovenskej republiky

Kandidát: JUDr. Peter Paluda

Navrhovateľ: JUDr. Elena Berthotoyvá, PhD., členka Súdnej rady Slovenskej republiky

Kandidátka: JUDr. Alena Poláčková, PhD.

Navrhovatelia: Minister spravodlivosti Slovenskej republiky
Združenie sudcov Slovenska

Za účelom posúdenia návrhov kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva, predsedníčka súdnej rady prerušila zasadnutie súdnej rady na 15 minút.

Predseda mandátovej komisie, doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc. konštatoval, že všetci kandidáti na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva spĺňajú podmienky uvedené v § 27g zákona o súdnej rade.

Uznesenie č. 364

Súdna rada Slovenskej republiky po posúdení návrhov kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva konštatuje, že predložené návrhy kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva spĺňajú náležitosti ustanovené v § 27g zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Súdnou radou Slovenskej republiky boli na dnešné zasadnutie, na ktorom sa uskutočňuje voľba, pozvaní všetci kandidáti, z ktorých súdna rada bude voliť troch kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva a jej rozhodnutie bude podkladom pre rokovanie vlády.

Kandidáti si vyžrebovali poradie, podľa ktorého sa budú prezentovať:

1. JUDr. Ladislav Duditš
2. JUDr. Peter Paluda
3. doc. JUDr. Peter Kresák, CSc.
4. JUDr. Juraj Babjak
5. Mgr. Zuzana Dlugošová
6. JUDr. Alena Poláčková, PhD.

Ako prvý sa prezentoval **JUDr. Ladislav Duditš**, ktorý uviedol, že pri kandidatúre bral do úvahy to, aké predpoklady by mal uchádzať spĺňať. Po zodpovednom uvážení dospel k tomu, aby sa uchádzal o kandidatúru. Poďakoval svojim kolegom, ktorí podali návrh na jeho kandidatúru. V roku 1990 skončil právnickú fakultu a keď uvažoval o svojom smerovaní, podal si na Krajský súd v Košiciach žiadosť o prijatie do zamestnania a nastúpil ako justičný čakaťel. V roku 1993 sa stal sudcom Okresného súdu Košice I, má za sebou viac ako 21 rokov sudcovskej praxe. Uviedol, že funkcia sudcu je pre neho ideálnou prácou a v súlade s jeho vnútorným presvedčením. Považuje sa za človeka praktického, preto sa pri výkone svojej profesie snaží vždy konať tak, ako to najlepšie vie. Je toho názoru, že sudca by mal byť výborným odborníkom, mal by sa orientovať v predpisoch a judikatúre. Mal by však mať aj niečo iné, čo sa naučiť nedá - cit pre spravodlivosť, ktorý musí byť vnútorne vrodenný a

vychádza z vnútornej morálky, z jeho výchovy. Sudca má byť nestranný a nezávislý. Je právom spoločnosti mať sudcu nestranného a nezávislého. Vo svojej doterajšej činnosti sa snažil, aby naplnil kvality, ktoré sa od sudcu vyžadujú. Spomenul osobné predpoklady a to, že je dôležité mať podporu svojich blízkych a rodiny. Úspech v kandidatúre je spojený s presťahovaním, nevie si predstaviť, že by to urobil bez rodiny, lebo v prítomnosti najbližších možno prechod na túto pozíciu zvládnuť. K jazykovým predpokladom uviedol, že už pri príchode do justície mal znalosť angličtiny. Túto základnú úroveň potom rozvíjal prostredníctvom školení organizovaných ministerstvom spravodlivosti a justičnou akadémiou, kde dosiahol slušnú úroveň znalosti tohto jazyka. Ako sudca, ktorý bol vo výkone 2 roky, absolvoval prvú zahraničnú stáž v Anglicku. Spomenul rok 2004, kedy Slovenská republika pristúpila k európskym spoločenstvám a bolo potrebné, aby Slovensko obsadilo pozície, ktoré mu patria. V roku 2004 bol vymenovaný v spoločnom dozornom orgáne Eurojustu, ktorý má na starosti ochranu osobných údajov. Keď začal cestovať do Bruselu, znalosť iba jedného jazyka nepostačovala a tak sa začal venovať aj francúzskemu jazyku. V roku 2007 pracoval v rámci Európskej komisie pre efektívnosť súdnictva, ktorá je poradným orgánom Rady Európy a vypracúva odporúčacie dokumenty. Každé dva roky vypracováva správu o súdnych systémoch jej členov a predpovedajú sa určité trendy a vyhodnotenie efektívnosti systému. Hlavným pracovným prostriedkom je komunikácia, pričom dospel k poznaniu, že okrem oficiálnych jazykov, sa dajú v neformálnych stretnutiach použiť aj iné jazyky. Informoval členov súdnej rady o motivácii, ktorá ho viedla k súhlasu s kandidatúrou. Povinnosťou každého sudcu je aplikovať medzinárodné dohovory o ochrane ľudských práv. Keď Slovensko pristúpilo k dohovoru, postupne sa zoznamoval s judikatúrou účasťou na školeniach a seminároch, prostredníctvom rozhodnutí vyšších súdov, ústavného a štrasburského súdu. Je na každom sudcovi, ako začne používať judikatúru. Niektorí sudcovia súdia iba podľa vnútroštátneho práva, iní sa snažia pracovať tak, aby mohli posunúť judikatúru. Ďalším dôvodom je, že ho oslovili zmeny, ktorými prechádza Európsky súd pre ľudské práva. Protokol č. 14 účinný od roku 2010, mal zrýchliť konanie, procedúra prijateľnosti sťažností je menej formálna, aby bolo konanie efektívnejšie. Protokol č. 16, má za cieľ zvýšiť dialóg medzi Európskym súdom pre ľudské práva a súdmi, pretože tieto sa naň môžu obracať s prejudiciálnymi otázkami. Dovolil si vyjadriť nádej, že je na tento post pripravený. Ak sa členovia súdnej rady rozhodnú, že bude vhodným kandidátom, zodpovedne vyhlásil, že sa kvalitne pripraví na vypočutie podvýborom a aby v Parlamentnom zhromaždení Rady Európy uspel.

JUDr. Šišková sa kandidáta spýtala, čo považuje za najväčší úspech v jeho profesionálnom živote.

JUDr. Duditš odpovedal v tom zmysle, že funkciu sudcu vykonáva ako najlepšie dokáže a ako vykonáva svoju profesiu.

Prof. Klučka: ako sudca všeobecného súdu sa kandidát dostáva do konfrontácie s vnútroštátnou úpravou. Ide o diskvalifikáciu slovenského práva?

JUDr. Duditš vie, že úlohou každého sudcu je vyvažovať medzi právom vnútroštátnym a medzi dohovormi. Slovenská republika je viazaná dohovorom, z tohto

samotného vychádza povinnosť, na ktorú ústava reagovala. Vždy je potrebné nájsť balans, či vnútroštátne právo chráni právo dostatočne. Ak tomu tak nie je, treba sa prikloniť k judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, aby sa poskytla ochrana.

Prof. Klučka upresnil svoju otázku, či je na úvahe sudcu, či použije medzinárodnú judikatúru.

JUDr. Duditš informoval, že sudca ju musí použiť.

Predsedička súdnej rady položila kandidátovi otázku, aký je podľa jeho názoru okruh problémov, kde musel použiť najčastejšie takúto judikatúru.

JUDr. Duditš uviedol, že išlo o rozhodnutia týkajúce sa nestrannosti sudcov v námietkach zaujatosti, rozhodnutie, ktoré hovorí o tom, že rozhodnutia súdov v podobných veciach majú byť rovnaké. Spomenul rozhodnutie, ktoré bolo publikované minulý týždeň a týka sa sporov, ktoré prebiehajú na Okresnom súde Košice I. Ide o ochranu vlastníckeho práva, kde boli pozemky zabrané štátom, teda otázka konfliktu občianskeho zákonníka a reštitučného zákona.

Ako druhý v poradí sa prezentoval **JUDr. Peter Paluda**. Pred tým, než prestúpil, zvažoval, či sa prihlásiť do tohto procesu a či spĺňa alebo nespĺňa podmienky. Od malička vždy tiahol k spravodlivosti, bolo mu plytké, keď niekto konal v rozpore so zákonom, morálkou, snažil sa na to upozorňovať. Po skončení vysokej školy sa prihlásil na prokuratúru, zdalo sa mu, že prokuratúra bude tým orgánom, kde sa jeho vlastnosti a túžby po spravodlivosti a zákonnosti budú môcť uplatniť. V roku 1985 absolvoval prokurátorskú skúšku, v roku 1987 bol prokurátorom Generálnej prokuratúry až do roku 1994, kedy mu kolegovia dali ponuku na prestup na najvyšší súd. Keď táto ponuka prišla, oslovilo ho to, lebo poznal veľké množstvo sudcov, ktorí pôsobili na trestnom úseku. Vážil si ich, videl ich prácu a charakter ich práce. Činnosť, rozhodovanie a procesné postupy sudcu sú očistené od vplyvov, ktoré na prokuratúre boli. Jeho vlohy na jazyky neboli od prírody natoľko silné, aby sa v tom čase plynule dohodovoril anglicky, bola to skôr znalosť jazyka. Po roku 1994, keď mal možnosť ako sudca sa dostať na zahraničné semináre a pobyty, si mohol v praxi vyskúšať, ako sa dohodovorí. Sám aktívne dospel na určitú úroveň používania jazyka, najmä angličtiny, keď bol v roku 2004 vymenovaný za národného člena zastupujúceho Slovensko v Eurojuste, ktorý bojuje proti najzávažnejším organizovaným zločinom. Tam mohol aplikovať nielen angličtinu, ale komunikovať v multikultúrnom prostredí. V Eurojuste pôsobil do polovice roku 2007, kedy bol odvolaný vtedajším ministrom spravodlivosti Štefanom Harabinom. Vrátil sa na najvyšší súd a pôsobil ako trestný sudca, no v roku 2008 bol disciplinárne stíhaný, pretože podal trestné oznámenie a vyslovil názor v novinách. To svojim spôsobom malo nezvratný vplyv na jeho ďalší postup a kariéru. Počas tohto obdobia sa chcel sústrediť na pedagogické činnosti, niektoré jeho tvorby sú dodnes zastihnutelné na internete. Snažil sa dostať do akademického prostredia, posudzoval niektoré študentské práce a začal intenzívnejšie prehlbovať svoje vedomosti z francúzskeho jazyka. Vzhľadom na to, že jeho talent na jazyky je nedostatočný, musí niektoré veci začať viackrát. Napriek tomu, že vo

viacerých rokoch absolvoval kurzy francúzskeho jazyka, netrúfal si povedať, ako by dopadol. Ruský jazyk zvláda lepšie, v angličtine sa prezentoval počas pracovných ciest, vystupoval na seminároch a konferenciách. Jeho skúsenosti z Eurojustu, pokiaľ ide o kontakty, život a schopnosť zotrvať mimo krajiny, udomáčniť sa, preukázal. Vyplývalo to z dokladov, ktoré produkovalo kolégium Eurojustu. Toto kolégium jednomyselne prezentovalo jeho spôsobilosť. Od 1. novembra 2010 bol preložený na správne kolégium najvyššieho súdu, kde mohol získať inú skúsenosť a inú dimenziu života. Svojimi pracovnými výkonmi dokázal, že sa nenechá zastrašiť, že niečo nezvládne a že by nebol spôsobilý. Patrí k najaktívnejším členom kolégia a jeho výsledky je možné overiť si aj na internete. Vybavoval agendu priestupkov, stretával sa tu s nálezmi ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Často sa mu zdali rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva odvážne a nadčasové. Zaujímal sa aj o to, ako Európsky súd pre ľudské práva hodnotí dočasné pozastavenie nejakej činnosti alebo či to považuje za opatrenie, ktoré len uplynie. Európsky súd pre ľudské práva spravil zmenu v roku 2005 a 2006 rozhodnutiami, v ktorých uvádza, že ak takéto predbežné opatrenie má formu konečného verdiktu, nie je možné hovoriť len o predbežnom opatrení, ale ide o sankciu. Nielen tieto rozhodnutia ho zaujali, ale aj iné veci, keďže vybavuje agendu azylu, v rámci správneho konania sa zaoberá sa výkladom článku 5 Dohovoru o ľudských právach. Je mu sympatické z týchto rozhodnutí, že je vyzdvihovaná sloboda a bezpečnosť občanov. Poďakoval za pozornosť a dúfal v priaznivé rozhodnutie.

Prof. Klučka uviedol, že kandidát vo svojom príhovore spomínal, že by sa mala účinnosť dohovoru obmedzovať len na územie členských štátov. Spýtal sa, či je možné, aby presahovala územie Európy.

JUDr. Paluda odpovedal, že členských krajín Parlamentného zhromaždenia Rady Európy je 47, ak je to z tohto ponímania, že Európska únia má 28 členských štátov, ten rámec presahuje 28 členských krajín. Napr. pre Spojené štáty americké sú tieto prvky ochrany ľudských práv tak typické, ak zoberieme americkú ústavu, tá dimenzia je totožná.

JUDr. Bajánková sa spýtala, ktoré rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva považuje kandidát za najprelomovejšie pre judikatúru všeobecných súdov.

JUDr. Paluda odpovedal, že s kolegom JUDr. Gavalcom zistili, že Slovenský rozhlas oznámil, že Európsky súd pre ľudské práva označil niektoré články dublinského dohovoru, ktoré poškodzujú základné práva a slobody. Toto bolo najčerstvejšie rozhodnutie, prelomových je viac.

JUDr. Berthotyová upresnila členom súdnej rady, prečo navrhla JUDr. Paludu. Jeho doterajšia dlhoročná prax trestného a správneho sudcu nasvedčuje tomu, že spĺňa všetky predpoklady na dôstojné zastupovanie Slovenskej republiky na Európskom súde pre ľudské práva. K podaniu kandidatúry viedli JUDr. Berthotyovú odborné vedomosti a osobné vlastnosti kandidáta. Chcela by zdôrazniť, že si váži jeho čestnosť, zásadovosť a zmysel pre spravodlivosť. I keď hlasovanie je tajné netajú sa tým, že svoj hlas dá JUDr. Petrovi Paludovi.

JUDr. Vanko sa spýtal na stupeň znalosti angličtiny kandidáta, pretože je jediným, ktorý označil znalosť jazyka ako „dobrá“. Zaujímalo ho, či to bude postačujúce a či si trúfne s touto znalosťou na pôsobenie na Európskom súde pre ľudské práva.

JUDr. Paluda uviedol, že vie dobre anglicky, keďže v Eurojuste používal tento jazyk, číta anglické knihy a rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva sú taktiež v angličtine.

JUDr. Vanko zdôraznil, že nemá pochybnosti o jazykovej znalosti, len nevie či sa kandidát nepodcenil.

JUDr. Paluda odpovedal, že je sebakritický a aj ruštinu vedel kedysi výborne. Z Eurojustu odišiel pred 7 rokmi, ale to, aby si dal výbornú znalosť, mu neprišlo.

Ako ďalší kandidát sa predstavil **doc. JUDr. Peter Kresák**. Poďakoval za možnosť vystúpiť. Členov súdnej rady informoval, že prichádza z iného prostredia, ktoré je kombináciou teórie s praxou. Uviedol, že si nepripravil žiadne vystúpenie a že členovia súdnej rady majú k dispozícii životopis s jeho profesionálnou históriou. Pre každého právnik je najväčším šťastím, keď stretne múdrejších právnikov a keď môže svoje znalosti posúvať ďalej. Po roku 1989 mal príležitosť z poverenia pána prezidenta Václava Havla pracovať na tvorbe listiny základných práv a slobôd. Mal možnosť pracovať s rôznymi ľuďmi aj v prípade, keď bol ustanovený do funkcie sudcu ústavného súdu, kde bol najmladším sudcom. Z ďalších míľnikov bolo, dostať sa do národnej rady a prispieť k realizácii určitého sna, ktorý mal ako docent práva. Chcel prispieť k tomu, aby sa posunul justičný systém dopredu. Napriek mnohým negatívam, došlo k pozitívnemu posunu a Slovenská republika sa stala členom Európskej únie. Ďalším šťastím v jeho živote bolo zastupovanie Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva, kde vykonával funkciu agenta. Väčšinu vecí nemala Slovenská republika šancu ustáť, týkalo sa to najmä prieskumov konania. Zaujímavou skúsenosťou pre neho bolo, že sa mu podarilo vyhrať pred veľkou komorou. Jednalo sa o reštitučnú vec, kde Slovensko bolo uznané, že neporušilo práva dedičov. Ďalšou zaujímavou skúsenosťou bolo pôsobenie na úrade vysokého komisára Organizácie spojených národov pre utečencov, kde bol neskôr vedúcim úradu. V náplni práce bolo dbať o to, aby si Slovenská republika dôsledne plnila svoje povinnosti, ale dbať aj o to, aby všetci tí, ktorí sa ocitnú na Slovensku a potrebujú medzinárodnú ochranu, ju mali zabezpečenú. Negatívna skúsenosť sa viaže na spor, kde prišlo zo strany Slovenskej republiky ku konaniu v tom, že sa nerešpektovalo predbežné opatrenie. Po ukončení pôsobenia v úrade komisára, začal pôsobiť ako učiteľ na Paneurópskej vysokej škole a v súčasnosti pracuje ako vedúci právneho oddelenia u verejnej ochrankyne práv. K jazykovým schopnostiam uviedol, že angličtinu používal od roku 1990 a pracoval s ňou, pričom je schopný s ňou pracovať aj na úrovni Európskeho súdu pre ľudské práva. Poďakoval za možnosť vystúpiť.

JUDr. Maruščák poznamenal, že kandidát prichádza z iného prostredia a má excelentnú publikačnú činnosť, no rozhodoval ako sudca ústavného súdu iba rok. Či nepovažuje za hendikep to, že sa prihlásil do voľby na sudcu Európskeho súdu pre ľudské

práva, ktorý rozhoduje. Proces, pokiaľ sudca dospeje k rozhodnutiu, je zložitý vnútorný myšlienkový proces včítane samotného rozhodnutia.

doc. Kresák uviedol, že nie, skôr naopak. Priamo rozhodoval 1 rok a robil poradcu predsedu ústavného súdu, napísal 40 vecí ako poradca, ktoré boli akceptované ústavným súdom. Nebojí sa toho, pretože mal skúsenosť aj ako agent pred Európskym súdom pre ľudské práva.

JUDr. Vanko skonštatoval, že kandidát bude rozhodovať ako sudca aj o priet'ahoch. Pozná situáciu na Slovensku a spýtal sa či je možné, pri súčasnom počte sudcov a nápade vecí, rozhodovať bez priet'ahov.

doc. Kresák však argumentoval, že aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva hovorí o objektívnych a subjektívnych dôvodoch.

JUDr. Bajánková: Ako kandidát, ktorý prichádza z iného prostredia, v prípade úspechu, sa stane členom sudcovského zboru. Akú má predstavu o pôsobení v komore alebo senáte, keď sa bude schyľovať k záveru, ktorý nebude v súlade s jeho názorom. Akým spôsobom chce postupovať?

Doc. Kresák: či je to výbor trojčlenný, sedemčlenná komora alebo sedemnásťčlenná veľká komora, je to rozhodnutie väčšinové a umožňuje tým, ktorí sa nestotožňujú s rozhodnutím, svoj názor napísať. Využil by tento inštitút, avšak musel by mať argumenty a potom publikovať názory týmto spôsobom.

Doc. Vozár uviedol, že je známe, že kandidát bol federálnym sudcom a ústavným sudcom. Žiaľ, naša judikatúra, na rozdiel od českej, na to nereflektuje. Spýtal sa na nadčasové rozhodnutie tohto súdu.

Doc. Kresák poznamenal, že ide o rozhodnutie, na ktorom sa podieľal a ide o definíciu orgánu verejnej moci. Túto definíciu používa slovenský ústavný súd vo svojich rozhodnutiach.

JUDr. Burger konštatoval, že rozhodovacia činnosť, je rozhodujúcou činnosťou súdu, ale veľmi dôležité je, aby tomu rozumel adresát a verejnosť. Práve na toto slúži úroveň odôvodnenia. Spýtal sa na úroveň odôvodnení všeobecných súdov.

Doc. Kresák odpovedal, že odôvodnenia súdov sú rôzne, prichádzal do styku najmä s rozhodnutiami správneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré riešilo veci týkajúce sa jeho súčasnej práce u verejnej ochrankyni práv. Badá pozitívny pokrok, ako sa sudcovia správneho kolégia vysporiadávajú s vysvetlením, prečo bolo rozhodnuté tým a tým spôsobom. Z hľadiska civilných vecí, existuje pozitívny pokrok.

Ďalší v poradí sa prezentoval **JUDr. Juraj Babjak**. Po skončení právnickej fakulty a po vykonaní základnej vojenskej služby nastúpil pracovať ako justičný čakateľ. Nemal ešte ani 27 rokov a justičnú prax vykonával asi dva roky. Nastúpil ako mladý sudca na Okresný súd Lučenec. Rozhodnutí, ktoré mal on a jeho kolegovia, bolo zrušených dosť, preto bolo treba rozmýšľať, čo s tým robiť. Následne bol donútený študovať judikatúru vyšších súdov. Toto ho viedlo k tomu, že podstatné je učiť sa od múdrejších. Na Okresnom súde v Lučenci nebol dlho, neskôr bol na sťaži na Krajskom súde v Banskej Bystrici zaradený do prvostupňovej trestnej agendy. Bolo to o študovaní judikatúry. Keď prišiel do Banskej Bystrice, začal študovať angličtinu. Začal študovať aj štrasburskú judikatúru a pravidelne prispieval do časopisu Justin. Úroveň jeho angličtiny bola dobrá, zúčastňoval sa zahraničných sťaží, napr. v Kanade. V tomto období bol zaradený do rekodifikačných komisií. V roku 1996 prešiel zákon na ochranu republiky. Členom súdnej rady citoval z tohto zákona. Uviedol, že sa zapojil do diskusie ohľadom zákona a diskusiu rozvíjal aj v odborných článkoch. V roku 2000 bol menovaný za sudcu ústavného súdu, pričom sa dostal na miesto, kde sa mohol učiť od múdrejších. Boli tam odborníci z ústavného, medzinárodného práva a právnej filozofie. V roku 2001, kedy bola prijatá novela ústavy, ktorá rozšírila najmä oblasť individuálnej ochrany ľudských práv a slobôd zavedením ústavných sťažností. Toto malo za následok zvýšenie nápadu. Ďalšou oblasťou, ktorej sa venoval, boli priet'ahy v konaní, vyslovenie porušenia práva, ale aj nemajetková ujma. Ľudské práva sa nedajú porušovať zadarmo, vyžaduje si to nejakú sumu. Táto činnosť na ústavnom súde bola rozhodovacia, ale pracoval v rámci konferencií, kde bolo potrebné študovať materiály. A preto sa musel zdokonaľovať aj vo francúzštine. Európsky dohovor je spojením mieru a dohovoru o ochrane ľudských práv. Povosť Európskeho súdu pre ľudské práva je dobrá, hovorí sa, že Európsky súd pre ľudské práva je obeťou vlastného úspechu - je dobrý, ale zahádzaný vecami - napadlo mu 60 tisíc vecí. Ľudské práva nie sú v členských štátoch náležite brané do úvahy. Problém vidí v tom, že je to súd so širokou jurisdikciou a situácia je zložitá. Uviedol, že ak by sa dostal na Európsky súd pre ľudské práva, mohol by mu pomôcť.

JUDr. Vanko hovoril o nevybavených veciach a spýtal sa, čo s priet'ahmi na štrasburskom súde. Aký ma na to názor a či neboli príliš rýchli pri zrušení poloobligatórnej väzby.

JUDr. Babjak uviedol, že priet'ahy v konaní na Európskom súde pre ľudské práva, sú diskutabilné. Problémom sú opakujúce sa sťažnosti. Európsky súd pre ľudské práva rozhodne problém a jeho rozhodnutia nie sú náležite vykonávané. Primárna zodpovednosť musí byť na členských štátoch. K obligatórnej väzbe bola situácia v roku 1996 iná ako teraz. To, že by bola obligatórna väzba za vraždu, nie je len tak. Nemyslí si, že v takýchto veciach by bola obligatórna väzba prípustná.

Prof. Klučka sa spýtal, či bude menej priet'ahov, keď bude viac sudcov. Na prvom medzinárodnom súde sa hovorí o tom, že by sa mal zvýšiť počet sudcov, aby sa znížil počet nevybavených vecí. Spýtal sa, či by toto bola cesta.

JUDr. Babjak uviedol, že si nemyslí, že je toto podstata problému. Podstata problému spočíva v úcte k základným právam a slobodám a ich rešpektovaní. Tento základný problém nevyrieši jeden, dvaja, alebo traja sudcovia.

Ďalšia v poradí sa prezentovala **Mgr. Dlugošová**. Má 4 ročné skúsenosti na Európskom súde pre ľudské práva, ktorý rozhoduje o porušení dohovoru a jeho úlohou je pôsobiť tak, aby pri prejednávaní v komore objasňoval nuansy domáceho práva a právnej praxe a súčasne nepôsobil ako obhajca svojej vlastnej krajiny. Sudca vnáša, najmä pri neverejných zasadnutiach komory, otázky dobra a spravodlivosti. Ide o právne, etické, morálne debaty, napr. otázky o tom, ako má vyzerat' demokratická spoločnosť. Ďalšou je oblasť, ako štát bude uplatňovat' dohovor. Toto sú otázky, ktoré budú stát' pred úlohou Európskeho súdu pre ľudské práva. Inou úlohou sú debaty, kde je kľúčové vychytat' nejasné formulácie. Sudca by mal mať schopnosť usmerňovat' pri príprave rozhodnutí, hladko komunikovat' s právnikmi súdu, ale aj s právnikmi z iných krajín. Zároveň pôsobí aj ako samosudca pri rozhodovaní o neprijateľných veciach z iných krajín. Mal by mať schopnosť aplikovat' dohovor, mať zmysel pre spravodlivosť a tento vedieť v cudzom jazyku verbalizovat'. Posledná schopnosť sudcu, je schopnosť nepodľahnúť tlaku vzhľadom na množstvo, na úkor kvality. Je to výzva v čase, keď na súd prichádza 60 tis. vecí ročne. Uviedla, že uspela vo výberovom konaní a pôsobila ako právnička súdu, dostala možnosť stať sa plnohodnotnou súčasťou Európskeho súdu pre ľudské práva. Mnohí kritizujú to, že o neprijateľných sťažnostiach Európsky súd pre ľudské práva informuje stručným listom, ale súd sa snaží zachovat' balans medzi tým, aké množstvo prichádza a tým, aby rozhodoval o opodstatnených sťažnostiach v primeranom čase. Za každou jednotlivou sťažnosťou bola mravenčia práca na súdnom spise. Tlaku čelili spolu so sudcami a zaoberali sa aj prijateľnými sťažnosťami. Neskôr vykonávala aj prípravu rozhodnutia a zúčastňovala sa na neverejných zasadnutiach. Jej osobnou predstavou je vykonávanie služby sudcu v úzkej spolupráci s právnikmi súdu, uvedomuje si, čo všetko táto práca obnáša a vie, ako je nastavený administratívny systém súdu. Bez relevantnej praxe by vykonávanie tejto funkcie nebolo možné. Vo svojej advokátskej praxi sa venovala analytickej, lektorskej činnosti, čo sa týka zastupovania klientov, spoločným menovateľom bolo tzv. právo vo verejnom záujme. Oblasť práva, ktorej sa venovala bola široká, týkala sa skôr aspektu kauzy, nebolo to len zastupovanie, ale v prípade pozitívneho rozhodnutia súdu, mala dopad na širšiu skupinu ľudí. Iný prípad, ktorý je zaujímavý v oblasti slobody prejavu je, keď zastupovala novinára, ktorý napísal kritický článok o vysokom predstaviteľovi cirkevnej moci. Dôležitá a zdôrazňovaná je zdieľaná zodpovednosť štátu, ktorá poukazuje na to, že štáty môžu priamo používat' dohovor vo svojich rozhodnutiach. Myslí si, že úlohou sudcu je intenzívne komunikovat' s domácim prostredím a využívat' každú jednu príležitosť komunikovat'. Poprosila o podporu jej kandidatúry.

doc. Ďurica uviedol, že je spestrením, ak na Európskom súde pre ľudské práva je nesudca. Keď zhodnotil prax kandidátky v oblasti ľudských práv, dospel k záveru, že ju má väčšiu ako má niekedy všeobecný sudca.

JUDr. Burger sa spýtal, ako sa stavia k absencii akejkoľvek sudcovskej praxe z hľadiska funkcie Európskeho súdu pre ľudské práva, z hľadiska toho, čo vníma ako výhodu a nevýhodu.

Mgr. Dluhošová odpovedala, že čo sa týka sudcovskej praxe, má skúsenosť na Európskom súde pre ľudské práva ako právnička, pripravovala rozhodnutia, systém dobre pozná a pozná aj techniku spracovania prípadov. Vníma ako výhodu to, že má skúsenosť s praktickým prostredím, najmä zastupovanie obetí porušenia ľudských práv. Prípady, ktoré zastupovala, neboli orientované len na jednu prax, to je výhodou. Na Európskom súde pre ľudské práva ide o akademikov, praktikov, sudcov, aj advokátov. Švédska sudkyňa skonštatovala, že pri 650 zamestnancoch, musí ísť aj o rozmanitosť a ona túto myšlienku podporovala.

JUDr. Vanko sa spýtal, akú profesiu vykonáva od januára 2013.

Mgr. Dluhošová uviedla, že pracuje na americkej ambasáde.

JUDr. Vanko sa spýtal na popis justičných aktivít - príprava rozhodnutí a právnych analýz a prezentovanie sťažností.

Mgr. Dluhošová konštatovala, že práca právnikov Európskeho súdu pre ľudské práva je daná metodikou, v kancelárii sú zamestnaní profesionáli, na základe výberového konania, ktoré je organizované Radou Európy a so sudcom komunikujú o jednotlivých prípadoch. Prezentovanie sťažností je popis práce, pri ktorom majú výhodu, ale aj zodpovednosť, ako bude sťažnosť odprezentovaná a ako sa zhrnie podstata prípadu.

JUDr. Bajánková sa spýtala, ako sú sekcie rozdelené na súde a na ktorej sekcii pracovala.

Mgr. Dluhošová: sekcie sú rozdelené, ale nie fixné. Bola istý čas s Poľskom a potom v sekcii Slovenskom s Moldavskom.

Prof. Klučka sa spýtal na to, že sudca by mal precízne aplikovať dohovor a mnohí hovoria o tom, že dohovor je žijúci inštrument. Spýtal sa na jej názor.

Mgr. Dluhošová chápe vnímanie dohovoru cez doterajšiu judikatúru. Jeho podstatou je to, že súd reaguje na konkrétny vývoj spoločnosti. Pred niekoľkými rokmi si nemysleli, že predbežné opatrenie môže byť predmetom rozhodovania Európskeho súdu pre ľudské práva. Ide o veci, ktorými by sa Európsky súd pre ľudské práva nezaoberal, no aj tento proces podlieha vývoju spoločnosti.

Ako posledná sa prezentovala **JUDr. Alena Poláčková**, ktorá poďakovala navrhovateľom a zrekapitulovala svoj profesijný život. Do justície prišla v roku 1991 ako justičná čakateľka, neskôr pracovala na Okresnom súde Bratislava I, prvé kontakty s ľudskoprávnou problematikou mala v 90. rokoch. Najhlbšiu stopu v nej zanechalo

pôsobenie na poste zástupcu Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva. Bola rozčarovaná z toho, ako to tento funguje, napr. po materiálnej stránke. Keď tú funkciu prijala, nevedela do čoho ide. Slovensko malo na súde z mizivého percenta priet'ahy, skôr išlo o slobodu prejavu, porušovanie práva na život, mučenie, otázky osobnej slobody. Stanoviská, ktoré vypracúvali, boli veľmi ťažké. V roku 2007 sa dostala na najvyšší súd a od roku 2010 je predsedníčkou senátu správneho kolégia a agenda, ktorú vybavujú je široká. Keď pôsobila ako zástupca Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva, používala angličtinu ako pracovný jazyk, ale venovala sa aj francúzštine a od septembra tohto roka navštevuje kurz francúzštiny, preto konštatovala, že požiadavky spĺňa. Pokiaľ ide o publikačnú činnosť, najviac si cení spoluautorstvo knižky Rozsudky komory, konštatujúc, že je to prvá publikácia tohto druhu na Slovensku. V týchto rozhodnutiach sú formulované zásadné otázky, ktoré sa nevyskytujú v dohovore. Práca sudcu na medzinárodnej inštitúcii je snom, obrovskou výzvou pre každého jedného sudcu. Čo sa týka preťaženía, konštatovala, že je schopná pracovať pod tlakom. Toto sú dôvody, ktoré ju viedli k tomu, aby sa uchádzala o post kandidáta na sudcu Európsky súd pre ľudské práva. Ak by tam jej meno bolo, nemala by byť kandidátka vrátená.

Členovia súdnej rady nepoložili kandidátke žiadne otázky.

Predseda súdnej rady požiadala verejnosť, aby opustila rokovaciu miestnosť za účelom vykonania tajnej voľby.

Po vykonaní tajnej voľby, predseda volebnej komisie, doc. JUDr. Milan Ďurica, PhD. vyhlásil výsledky tajnej voľby.

Celkový počet členov súdnej rady, ktorí mali právo voliť: 16

Počet odovzdaných hlasovacích lístkov: 16

Počet platných hlasovacích lístkov: 15

Počet prevzatých hlasovacích lístkov: 16

Počet členov súdnej rady, ktorí neodovzdali hlasovacie lístky: 0

Kandidát: JUDr. Juraj Babjak

Za: 4

Proti: 1

Zdržali sa: 10

Nepřítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidátka: Mgr. Zuzana Dlugošová

Za: 10

Proti: 1

Zdržali sa: 4

Nepřítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidát: JUDr. Ladislav Duditš

Za: 11

Proti: 0

Zdržali sa: 4

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidát: doc. JUDr. Peter Kresák, CSc.

Za: 9

Proti: 1

Zdržali sa: 5

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidát: JUDr. Peter Paluda

Za: 3

Proti: 5

Zdržali sa: 7

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidátka: JUDr. Alena Poláčková, PhD.

Za: 7

Proti: 3

Zdržali sa: 5

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

Poradie kandidátov podľa počtu získaných hlasov členov súdnej rady vo voľbe:

1. JUDr. Ladislav Duditš (za 11 hlasov)
2. Mgr. Zuzana Dlugošová (za 10 hlasov)
3. doc. JUDr. Peter Kresák, CSc. (za 9 hlasov)
4. JUDr. Alena Poláčková, PhD. (za 7 hlasov)
5. JUDr. Juraj Babjak (za 4 hlasy)
6. JUDr. Peter Paluda (za 3 hlasy)

Súdna rada Slovenskej republiky zvolila:

- Mgr. Zuzanu Dlugošovú
- JUDr. Ladislava Duditša

za kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva.

Vzhľadom na to, že neboli zvolení traja kandidáti, Súdna rada Slovenskej republiky vykonala opakovanú voľbu, ktorej sa zúčastnili kandidáti doc. JUDr. Peter Kresák, CSc. a JUDr. Alena Poláčková, PhD.

Celkový počet členov súdnej rady, ktorí mali právo voliť: 16
Počet odovzdaných hlasovacích lístkov: 16
Počet platných hlasovacích lístkov: 15
Počet prevzatých hlasovacích lístkov: 16
Počet členov súdnej rady, ktorí neodovzdali hlasovacie lístky: 0

Kandidát: doc. JUDr. Peter Kresák, CSc.

Za: 8

Proti: 1

Zdržali sa: 6

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

Kandidátka: JUDr. Alena Poláčková, PhD.

Za: 7

Proti: 4

Zdržali sa: 4

Neprítomní: 2

Nehlasovali: 0

1. JUDr. Alena Poláčková, PhD. (za 8 hlasov)
2. doc. JUDr. Peter Kresák, CSc. (za 7 hlasov)

Vzhľadom na to, že žiadny z kandidátov nezískal dostatočný počet hlasov Súdna rada Slovenskej republiky konštatuje, že v opakovanej voľbe nebol zvolený kandidát na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva.

Súdna rada Slovenskej republiky zvolila za kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva Mgr. Zuzanu Dluhošovou a JUDr. Ladislava Duditša. Tretieho kandidáta bude voliť Súdna rada Slovenskej republiky v nových voľbách, ktoré vyhlási predsedníčka súdnej rady.

Uznesenie č. 365

Súdna rada Slovenskej republiky zvolila za kandidátov na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva: Mgr. Zuzanu Dluhošovou a JUDr. Ladislava Duditša.

Overovateľ:

Zapísala: